

EEN OOSTENDS MILITAIR EN WEERSTANDER VAN HET 1° UUR
-ADJUDANT CHARLES KAMIEL SOLBERGHE-

door **Rudolf WEISE**

Charles Kamiel Solberghe werd geboren te Oostende op 05 november 1893. Hij was de zoon van Karel Lodewijk en Vanhove Romanie Leonie.

Hij studeerde aan het O.L.V.-college en voelde zich al jong aangetrokken tot een militaire loopbaan. Hij was zeventien jaar toen hij zich op 10 november 1910 meldde als vrijwillige dienstmener voor vier jaar bij het 3° Linieregiment te Oostende. Op 14 maart 1912 kreeg hij zijn eerste bevordering, hij werd tot korporaal benoemd. Op 23 april 1914 wordt hij sergeant. België staat aan de vooravond van de 1° Wereldoorlog. Duitsland schendt de Belgische onafhankelijkheid en valt op 04 augustus 1914 ons land binnen. De jonge onderofficier zal gedurende vier lange jaren, tussen 04 augustus 1914 en 31 januari 1919, deel uitmaken van het leger dat achter de IJzer stand houdt. Hij was een toonbeeld van moed en onverzettelijkheid en een voorbeeld voor zijn manschappen. Reeds op 19 december 1915 wordt hij 1° sergeant benoemd. Op 09 april 1916 1° sergeant-majoor.

Na de wapenstilstand op 11 november 1918 wordt hij met zijn eenheid naar Duitsland gestuurd. Hij zal dat land twee jaar helpen bezetten. Na twaalf jaar dienstnemer te zijn geweest wordt hij op 18 september 1927 bevorderd tot adjudant. In 1935 wordt hij opgenomen in het korps der beroepsonderofficieren en legt hij de grondwettelijke eed af. Op 01 april 1940 verlaat hij de actieve dienst en wordt op rust gesteld. Hij woonde toen te Oostende in de Gouwelozestraat, 18, was gehuwd met Eugenie Van Houcke en had twee dochters: Simone (° 1920) en Yvonne (° 1928).

De maand na zijn opruststelling valt Duitsland een tweede keer België binnen. Dat Charles Solberghe zich niet zou neerleggen bij deze nieuwe Duitse overheersing lag voor de hand. Reeds op 01 juni 1941 sluit hij zich aan bij het 'Geheim Leger (GL), zone III, Sectie Brugge-Oostende met stamnummer GL.312057'. Hij is er sectieoverste. Hij werd aangeworven door August Lecluyse, bevelhebber van G.L. schuiloord Oostende, die te Stene woonde. Charles recruteerde onmiddellijk vrijwilligers ten einde zijn sectie op volledige getalsterkte te brengen, woonde geheime vergaderingen bij, bracht sluikblaadjes 'De vrije stem' bij de manschappen thuis, organiseerde het opstellen van plannen dienstig bij een eventuele invasie, bereidde sabotage voor, enz. Hij werd aangeduid als plaatsvervanger van overste Lecluyse indien deze zou aangehouden worden. Kapitein Van Poucke was hun sectorcommandant. De chef van de sectie Brugge-Oostende was luitenant-kolonel Janssens de Bisthoven, hun zonecommandant luitenant-kolonel Haus.

Op 17 november 1943 slaat het noodlot toe. Hij wordt aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Brugge. Einde maart 1944 wordt hij overgebracht naar St.Gillis en van daar via Keulen-Esterwegen naar de Duitse concentratiekampen van Gross Strehlits - Gross Rosen en Dora. Daar wordt hij een laatste maal gezien door Walter Debrock op 08 februari 1945. Sindsdien wordt hij als vermist opgegeven.

Op 28 november 1947 wordt Charles postuum erkend als gewapend weerstander. De tijd doorgebracht als weerstander is van 3 jaar 9 maanden, dat is: van 01 juni 1941 tot 12 februari 1945. Hij werd ook, en eveneens postuum, erkend als politiek gevangene voor de periode 17 november 1943 tot 12 februari 1945.

In 1967 krijgt de promotie 1967-68 in de 'School voor kandidaat onderofficieren' te Zedelgem de naam 'Promotie adjudant Charles Solberghe'. De plechtigheid waarop mevrouw Solberghe een wimpel hechtte aan de bajonet van leerling-laureaat Van Rillaer ging door in de turnzaal van de school in het bijzijn van alle leerlingen, het kader, de schoolcommandant luitenant-kolonel Blomme en kolonel Quittelier, provinciecommandant. In zijn toespraak bracht kolonel Blomme de persoon van adjudant Solberghe in herinnering en zette de leerlingen aan het voorbeeld van deze vaderlandslievende militair en weerstander te volgen. Daarna legden de verzamelde pelotons de eed af waarbij ze beloofden de persoonlijkheid van adjudant Solberghe tot voorbeeld te nemen. De plechtigheid besloot met een defilé. Hierna bracht men een bezoek aan de eetzaal waar de portretten van de peters der onderscheiden promoties waren aangebracht en waaraan de foto van adjudant Solberghe werd toegevoegd. Vervolgens werd aan mevrouw Solberghe een foto van haar man overhandigd.

Adjudant-weerstander Charles Solberghe was drager van volgende onderscheidingen:

1. Oorlogskruis 1914-18 met palm.
2. Militair ereteken 1^e en 2^e klasse.
3. Zege - en herdenkingsmedaille 1914-18.
4. Gouden medaille Leopold II.
5. Ijzerkruis.
6. Herinneringsmedaille 100^e verjaardag oorlog 1914-18. (Postuum).
7. Gouden palmen in de Kroonorde.
8. Vuurkruis.
9. Kruis van Ridder in de Kroonorde.
10. Kruis van officier in de Orde van Leopold II met zwaarden.
11. Kruis van Officier in de Kroonorde. (Postuum).
12. Oorlogskruis 1940 met palm.
13. Medaille van de weerstand. (Postuum).
14. Herinneringsmedaille 1940-45 met gekruiste sabels. (Postuum).
15. Medaille gewapende weerstander van het 1^e uur. (Postuum).

Bronnen:

1. Documentatie mevrouw Christiana Van Houcke.
2. Dossier Geheim Leger.
3. Militair dossier.
4. Dagblad 'Het Volk' .

Met dank aan:

Mevrouw Christiana Van Houcke.